

Resumé

Ve své práci jsem se věnoval tématu HIV/AIDS, a to konkrétně jeho primární prevenci pro děti a mládež. Toto téma jsem si zvolil, protože je to velmi podstatný způsob boje s HIV/AIDS a dále proto, že sám prevenci provádím formou interaktivních přednášek na všech typech škol.

V teoretické části jsem se věnoval tématu HIV/AIDS z aspektu jak lékařského, tak i psycho-sociálního. Z medicínského hlediska jsem popsal nejen její klinický průběh a způsoby nákazy, ale i její historický vývoj. Dále jsem se věnoval statistice počtu nakažených virem HIV a současné situaci nemocných, a to jak ve světě, tak i konkrétně v České republice. Zamyslel jsem se nad křesťanským přístupem k nemoci HIV/AIDS a nad tím, jakou roli může církev hrát v boji s touto nemocí.

Primární prevence boje s nemocí HIV/AIDS spočívá především ve výchově k sexuálnímu zdraví a rodinnému životu, a proto jsem se otázkám z této oblasti také věnoval v teoretické části své práce. Tímto typem prevence se zabývá mezinárodní organizace ACET, proto jsem popsal její činnost.

Praktickou část práce jsem využil k empirickému výzkumu. Cílem empirického šetření bylo zhodnotit současnou informovanost mladistvých v oblasti mezilidských vztahů a prevence HIV/AIDS ve vybraném městě Chrudim. Ve výzkumu jsem se zaměřil jednak na středoškolskou mládež, která již prošla přednáškami zaměřenými na problematiku AIDS a na mládež, která ještě nebyla v této problematice odborně informována. Z jednotlivých částí dotazníku vzešly informace o identifikačních údajích respondentů (pohlaví, věk, lokalita bydliště, rodinné prostředí a škola), postojích k sexualitě nebo drogové zkušenosti. Ověřoval jsem 5 hypotéz:

- H1: Mladiství, kteří se účastnili přednášek zaměřených na problematiku HIV/AIDS mají o tomto tématu rozsáhlejší vědomosti.
- H2: Studenti středních škol mají rozsáhlejší vědomosti v problematice HIV/AIDS než studenti středních odborných učilišť.
- H3: Současná středoškolská mládež nepodceňuje problematiku HIV/AIDS.

- H4: Většina mládeže získává informace o HIV/AIDS z medií (televize, rozhlas, internet, noviny, časopisy).
- H5: Méně než polovina dotazovaných nemá za sebou sexuální zkušenost (míněně pohlavní styk).

Na základě výsledků empirického šetření jsem došel k těmto základním závěrům:

- Současná mládež získává vědomosti o HIV/AIDS nejen z odborných přednášek, ale i ze všech typů medií
- Studenti jak středních škol, tak i odborných učilišť mají obdobné množství teoretických znalostí o HIV/AIDS
- Respondenti nepodceňují výběr svého sexuálního partnera z hlediska svých morálních hodnot, a tím omezují nejčastějšímu příčinu šíření nákazy HIV
- Současná média mají významný vliv na utváření postojů mládeže k problematice HIV/AIDS
- Necelá polovina studentů nemá za sebou pohlavní styk a vzhledem k tomu, že je to téměř 42% z dotázaných, tak se domnívám, že je to poměrně vysoké procento. K tomuto názoru také přispívá to, že dnešním trendem společnosti a medií je časný začátek pohlavního života a střídání partnerů.

Na základě výsledků výzkumu a dalších praktických poznatků navrhuji následující kroky k zefektivnění přednášek pro studenty o prevenci HIV/AIDS:

- Individuální práce s dětmi a mládeží následující po přednášce na škole, a to ve spolupráci s pedagogy a psychology dané školy, kteří budou odborně proškoleni v problematice HIV/AIDS a komunikaci s dětmi a mládeží.

- Práce s rodiči - zahrnout rodiče studentů do celkového pojetí primární prevence, protože prevence začíná právě v rodině. Otevřeně s nimi mluvit v rámci pravidelných schůzek na školách o období dospívání dětí, vysvětlit jim na skutečných modelových situacích, čím i jejich dítě může procházet a co může prožívat (zamilovanost, nebezpečí lehkovážných vztahů, experimentování s drogami, alkoholem, apod.), na co může být citlivé (rozvod rodičů, rozchod s partnerem, úmrtí někoho známého, apod.) a samotné rodiče vyzvat ke spolupráci se školou, která bude pro dobro jejich dětí.

- Z výše uvedeného výzkumu na vytipovaných školách v Chrudimi vyplývá, že je nutné přesunout osvětu v oblasti sociálně patologických jevů již na základní školy a systematicky pracovat se studenty v různých preventivních tématech určených pro danou věkovou kategorii.

Domnívám se, že nejdůležitější zbraní proti šíření HIV/AIDS je především včasná prevence. V tomto smyslu je také nevyhnutelná pomoc ze strany rodičů, pedagogů, odborníků, zabývajících se prevencí, ale také široké veřejnosti. Je potřebné provádět plošnou primární prevenci a zajistit kvalitní osvětu v této oblasti pro děti nejrůznější věkové hranice, ale také pro rizikové skupiny občanů, jako jsou například injekční uživatelé drog, muži mající sex s muži, prostitutky, vězni a migrující osoby.